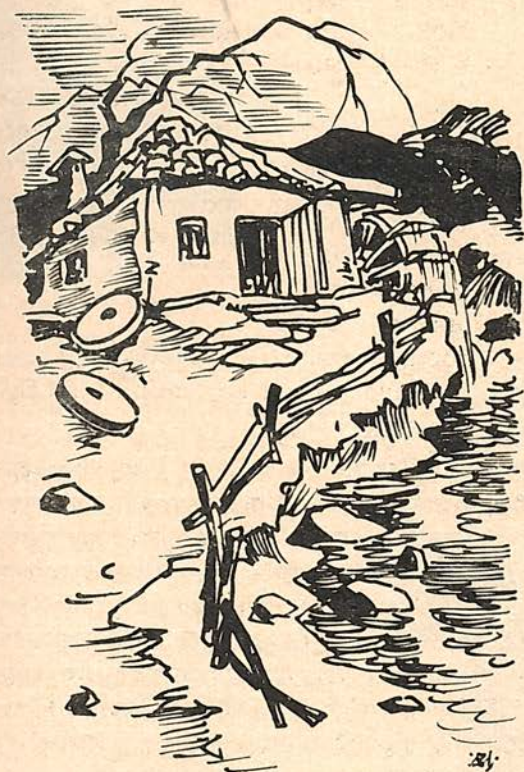

ВОДЕНИЦА

Чудя се — отъ где ли
имашъ толкозъ сили,
день и нощъ да мелишъ,
воденичко мила?

Цѣла побѣлѣла,
но кипишъ отъ радостъ,
пѣсень си запѣла,
като булка млада.

А потокътъ бие
долу, въ колелата,
колко сила крие,
Божичко, водата!

Сякашъ триста хали
изгладнѣли чакатъ,
зърното съ чували
лапатъ, жбѣи тракатъ.

Слушамъ, какъ водата,
съ прѣски полудѣли,
върти колелата —
жѣто да ни смѣли...

Симеонъ Мариновъ

БАБА МАРТА

Хей, дечица мили,
ставайте отъ сънь!
Бързо се стегнете
и излѣзте вѣнь,

че нощесъ пристигна
отъ далеченъ край
баба Марта славна
съ дарове безкрай...

Тичайте при нея!
Дайте си ржце —
тя ще ви завърже
отъ душа, сърдце

мартенички чудни —
съ бѣлъ и алень цвѣтъ,
що ви носятъ радостъ,
слънце и приветъ!

Л. Пищяловъ